न्संबिद्शाः versuche nicht mit mir darüber zu reden 5, 1, 2. तथैव भीम-मेनेन लोकः मंबद्ते भृशम् MBs. 7,5318. act.: राज्ञा न मंबदेत् 4,125. स्व-चरैः सक् संबद्त् Spr. 1037. तथाः संबद्तारेवम् MBs. 5,7033. 6,5606. R. 1,74,13. 2,89,5. R. GORR. 1,26,19. 76,15. 7,60,1. Spr. 4413. Bulg. P. 3,20, 5. 12,10,7. इति ता दंपती तत्र सम्ब समयं मियः so v. a. einen Pact schliessend Buig. P. 4,25,43. पद्यासमृद्तिम् nach Uebereinkunft Çat. Ba. 13,5,4,27. — 2) act. zusammen klingen, von musikalischen Instrumenten AV. 4,37,4. — 3) übereinstimmen, zustimmen: देवं न संवदित Mạtta. 165,20. देवं मंबदते यदि Harr. 7413. ब्रदाष्ट्याता च तस्यैषा मंबदिष्यति मत्क्रशा Катыл. 121, 218. म्रपि च कृतिनमेनं शक्तिदेवं स्वनामा व्य-धित समृदितेन स्वेष विद्याधरेषु ॥ so v. a. gebräuchlich 26, 279. - 4) sprechen: पदि ज्ञास्पामि वद्यामि म्रजानन तु संवदे MBn. 13,480. भीष्मः समबदत्तत्र गिरं साध्भिर र्चिताम् ४,९१५. एवं सम्दितस्तेन angeredet Busc. P. 3,24,41. — 5) bezeichnen als, erklären für, nennen: मन्दाक्रीसी ती संवद्ति Çaur. 42. - Vgl. संवद्तिट्य, संवाद. - caus. 1) sich unterreden lassen: संवाद्येनं द्वै: ÇAT. BR. 1,8,3,20. eine Unterredung über (loc.) hervorrusen, med. Çîñkh. Çr. 17,14,2. Kaush. Up. 4,3. fgg.; vgl. S. 136. fg. — 2) sich über Etwas einigen, einstimmen: संवादयज्ञिव Kathås. 107,79. संवाद्यता तत्सर्वेषाम् 50,166. संवादित worüber man sich geeinigt hat MBn. 1,7931. — 3) zutreffend angeben: संवाद्य द्वपसंख्यादीन् M. 8, 31. — 4) Imd zum Sprechen auffordern Hir. 83, 1, v. l. — 5) ertönen lassen (ein musikalisches Instrument): तूर्याणि MBs. 1,7056. वादित्राणि 7909. वीणाम् Катва́s. 21, 4. — Vgl. संवादनः

- उपसम् s. उपसंवादः
- परिसम् sich gemeinschaftlich über Jmd äussern: तं रातसाद्य (so die ed. Bomb.) परिसंवदत्ति रायस्पाषः स विज्ञिगीषुरेकः MBu. 13,7368.
- प्रतिसम् sich unterreden mit (acc.): ते न प्रति चन समवद्त Arr. Ba. 3,23.
- विसम् act. seiner Zusage untreu werden M. 8,219. Einwendungen machen, widersprechen Kull. zu M. 12,110. तन्मन्दार्वती देवीद्वपं नात्र विसंवदित् Kathis. 101,82: Vgl. विसंवाद. caus. 1) Jmdes Unzufriedenheit erregen: लहमपोन न विसंवादितः कश्चित् R. 6,24,27. 2) nicht bewähren: श्रविसंवादितिपात्र Mirk. P. 133,16. रमणिश्चोक्तु श्रव-स्त्री विक्षिणा विसंवादिदी Çik. 84,21.

वर् 1) (von वर्) oxyt. nom. ag. sprechend, Sprecher, Redner gaṇa पचादि zu P. 3,1,134. Vop. 26,30. AK. 3,1,35. H. 346. Vgl. ट्वा॰, का-दर्, कु॰, प्रियं॰, ब्रङ्स॰, मरुा॰, यहर्, वर्षा॰. — 2) N. des ersten Veda bei den Magiern Verz. d. Oxf. H. 33,b,3. Reinaud, Mém. sur l'Inde 394. Webea, Lit. 144; vgl. विश्ववर.

वदक = वद 1) in दुर्वदक.

वैद्न (von वद्) n. 1) das Reden, Sprechen, Tönen Çat. Ba. 5,4,4,5. सत्य॰ Катл. Ça. 2,1,12. Çайкн. Ça. 2,3,24. 10,20,1. पुरस्ताहद्न Çat. Ba. 4,6,8,2. वद्नाद्व्यापार, वाग्वद्न Çaŭk. zu Bah. Aa. Up. S. 83.—2) = मुख u. s. w. Ak. 2,6,8,40. H. 572. Halan. 2,363. a) Mund, Maul: वाकसायका वद्नानिद्यति Spr. 2767. वद्नेमंधुगन्धिम: R. 1,9,88 (36 Goar.). Suça. 1,124,10. ॰ प्रिय 189,12. ॰ मिंद्रा Масн. 76. Varah. Bah. S. 67,6. चुम्बाविरामे वद्ने प्रमाष्टि 78,8. 93,5. 7. Bah. P. 8,9,18. प्रगान्तिका मासिपाउग्रहीतवद्ना im Maule ein Fleischstück haltend Pankat. VI. Theil.

226, 20. — b) Gesicht R. 2,26,10. Suga. 1,118,14. 259,5. Megh. 40. Çîx. 29. Spr. 364. 2708. fgg. Varîh. Brh. S. 48,10. 50,6. 58,47. 68,104. Rîóa-Tar. 6,55. Bhig. P. 2,1,28. 5,9,19. पूर्णेन्ड े MBh. 3,2480. Mîlav. 17. शशिप्रकाशवद्ता R. 5, 14,21. विवृत्तवद्ता Çîx. 45. प्रकृतित े Parkat. 36, 2. 185, 25. श्रकृष्ट े R. Gorr. 2,101, 26. प्रकृष्ट े 4,8,32. विषय े MBh. 3,14360. R. 1,62,3. विषादात े 2,47,3. विवर्षा े MBh. 3,2105. R. 2,26,8. 87,4. शापीतवर्षा े 76,4. त्रीडाविनम े Kaurap. 5. प्रच्या े Dhâtas. 85,1. मुबद्ता 79,17. Mîlav. 65. Vikr. 29. Rt. 6,20. Prab. 60, 5. कमलवद्ता Çrut. 18. श्रश्चवद्ता mit Thränen auf dem Gesicht Bhig. P. 1,16,19. 17,3. किचिस्तार वद्तम् verzog ein wenig das Gesicht 3, 33,20. — e) Vorderes, Spitze: श्रङ्कश्च े जानवव े adji. (शलाकायल) Suga. 1,25,5. श्रयोवद्ताः कारकाः H. 62. श्रमालवद्ता वाणाः Maul und zugleich Spitze R. 6,79,69. fg. — d) the first term, the initial quantity of the progression Colebr. Alg. 52. — e) the side opposite of the base; the summit Colebr. Alg. 72. — Vgl. राज े

वदनच्ह्य R. 5,25,15 fehlerhaft für र्दनच्ह्य.

वदनद्त्र m. N. pr. eines Volkes Mink. P. 38,12.

वदनराम m. Mundkrankheit Varih. Bah. S. 32,18. — Vgl. मुखराम. वदनश्यामिका f. Schwärze des Gesichts, Bez. einer best. Krankheit Verz. d. B. H. No. 963.

वद्नामप (वद्न + श्र°) m. Mund- oder Gesichtskrankheit Taik. 3,3,114. वद्नामव (वद्न + श्रा°) m. Speichel Buὑaipa. im ÇKDa.

वर्नीभू (वर्न +1. भू) sich in ein Gesicht umwandeln: ने। सत्येन मृगाङ्क एष वर्नीभूत: Spr. 1654.

वदस क विंक

वर्ति und वर्त्ते bei Uééval. zu Unibis. 3,50 ein zur Erklärung von किं erfundenes Wort.

वद्गिका m. pl. N. pr. eines Volkes Mark. P. 58, 45.

वदन्य adj. = वदान्य Siras. zu AK. 3,1,6 nach ÇKDr. H. 351.

चर्रान्य Unadis. 3,104. 1) adj. (f. आ) mit कृतादि componirt gana ये।
एयादि zu P. 2, 1, 59. a) (von 1. अवर्ग mit Abfall des Anlauts; vgl.
3. ट्रा mit अव) freigebig AK. 3, 1, 6. Taik. 3, 3, 320. H. 351. an. 3,508.
Med. j. 102. Halâj. 2, 211. Bala bei Mallin. zu Naish. 5,11. Aéaja bei
Uééval. M. 4, 224. fg. MBu. 1,7159. 3,1135. 4,16. 5,1347. 14,2695. R.
1,1,3. 60,2. 2,60,17. 61, 2. 78,15. R. Gorr. 2,1,15. Ragh. 5, 24. Spr.
2154. 2713. 3132. Varâh. Brh. 18,8. Naish. 5, 11. Râéa-Tar. 3, 258.
Bhâg. P. 3, 1, 27. 4, 25, 41. 8, 19, 27. — b) beredt (als wenn das Wort
von वर्ष käme) AK. 3, 4, 24, 162. Taik. Med. Bala und Aéaja a. a. O.
freundlich redend, liebenswürdig H. H. an. — 2) m. N. pr. eines Rshi
MBh. 13, 1391.

वदाम (aus dem pers. بأدام) m. Mandel Riéan. im ÇKDa.

वदाल m. 1) eine Art Wels (s. पाठीन) Taik. 1,2,16. H. ç. 195 (verschieden von पाठीन); vgl. चित्र , वादाल. — 2) Strudel oder Brandung (কুলক্য্যকা) Taik. 1,2,11.

वदालक m. = वदाल 1) TRIK. 3,3,247. BHÜRIPR. im ÇKDR.

ਕਵਾਕਵ (von ਕਵ੍ਹ) adj. geschwätzig P. 6, 1, 12, Vårtt. 2. Par. zu P. 7, 4, 58. Vop. 26, 30. AK. 3, 1, 35. H. 346. — Vgl. 됚으.

बदाबदिन् adj. dass.:बेदा (d. i. बद् उ) बद् बदाबदी बेदा हः पृष्ठुः L¹र्ग. 4,1,5.